

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANULUL III.

„Gazeta” ieșe în fie-care zi
Abonamente pentru Austrija-Ungaria
Pe unu anu 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate
Pe unu anu 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se primumără la toate ofi-
ciile postale din țintru și din
afară și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov:
la administrațiune, piața mare
Nr. 22, etagiulu I.: pe unu anu
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu dușul în
casă: Pe unu anu 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Unu exemplar 5 cr. v. a. séu
15 bani.
Atătu abonamentele câtă și
inserțiunile suntă a se plăti
înainte.

Nr. 112.

Brașov, Joi 18 (30) Maiu

1889.

Din cauza sf. s'erbători Înălțarea Domnului,
diarulu nu va apăre până Vineri s'era.

Brașov, 17/29 Maiu

Foia partidei independente din
Clușiu, ocupându-se de programul
ministrului unguresc de instruc-
țiune Csaky, se pronunță în con-
tra acestui program, dicendă că
nu arată țelurile mai înalte ale
politice sale de instrucțiune.

Țelul cel mai înalt al e-
ducațiunei, dice roia d-lui Bartha
Miklos, este unitatea națională:

„Cum se pôte face în Ungaria uni-
tatea națională? Asta-i întrebarea, care
așteptă, a fi rezolvată. Cu câtă mai
multă se întârzie rezolvarea, cu atâtă
mai multă se apropiă de patria noastră
pericolul politic al putrediciunii. Se
înșelă acela, care crede, că sub unitate
națională la noi ar fi a se înțelege unita-
tea limbii. Stirpirea limbilor nu numai
e cu neputință, ci și vrednică de ură
și dispreț. Limba persecutată se re-
fugiază din biserică în peșteră, din școlă
în birtă, din locuință în pivniță, dela
lumină la întunecă și apucă acolo ori
ce armă a întunecului în contra ap-
sătorilor. Statul nostru necontopit,
societatea noastră îmbucătățită, poporul
nostru rămasă înderătă n'au destulă pu-
tere pentru o astfel de luptă.”

Așadér d-lui Bartha Miklos re-
cunoșce, că totă lupta guvernului
și a societății maghiare în contra
limbilor nemaghiare din patriă
e o nebuniă curată, pentru că e
lucru cu neputință a stirpi aceste
limbi.

Târziu, nu-i vorbă, au ajunsă
cei dela foia Kossuthistă a recu-
noșce unu adevăr, ce de ani de
dile mereu li-lu spunem. Dér
totu mai bine târziu, decâtă nici
odată. Urmarea recunoșcerei a-
acestui adevăr e, că d-lui Bartha
a trebuită să recunoșcă unu alu
doilea adevăr, ce mereu li-l'amă

trîmbitătu șoviniștilor, că unitatea
unui stată nu o formeză unitatea
limbei, dovadă Elveția, unde suntă
trei limbi egală îndreptățite la
tote sarcinele și la tote folosele
statului.

Redactorul foiei clușiene din
vorbă se și încercă a esplica cum
ar trebui să se înțelegă unitatea
națională a statului, dér o încercă
reu, căci îi lipsesce curajul con-
vingerii mai bune, îi lipsesce mai
multă: buna voință.

„Sub unitate națională — scrie
„Ellenzék” — nu e a se înțelege altceva
decătă consciința comuniunei cetățeni-
lor, consciința că viețuesc la unu loc,
de vecuri, recunoșcerea comunității de
interese, consciința atingere și contopirei
sociale, care și află cea mai înaltă es-
presiune în iubirea de patriă. Consciința
de sine, drepturile, datorințele și iubirea
de patriă a cetățenului ungară trebuie
așadéră să-o învețe și să-o exercite aci
fie-care în prima liniă. Politica de in-
strucțiune să nu permită, ca patria noastră
în inimile scolarilor și în atmosfera
școlilor să se îmbucătățescă în indivi-
dualități politice, bisericesci, românesci,
slovace, s'erbesci, rutene și germane.
Vorbescă-și și învețe-și fiecare limba,
limba sa propriă, dér precum adorăm
pe unu și același Dumnezeu în cele
mai diferite limbi, totă așa pôte fiă-care
să iubescă fierbinte una și aceeași pa-
triă nedivisată fiă în ori și ce limbă în
statul Sf. Stefanu.”

De aci ar resulta foarte logică
că politica de instrucțiune să nu
îmbucătățescă patria nici în indivi-
dualitate maghiară, pentru că nu
individualitatea are să constituie
unitatea națională, ci iubirea de
patriă, interesele comune, dreptu-
rile și datorințele.

Ca exemplul foia clușiană a-
duce tocmai America, deși nu era
nevoia să se obosescă până acolo
când la granița monarhiei noastre

este Elveția, unde Francesul,
Germanul și Italianul formeză
un stat unitar național, sta-
tul elvețian, ér nu statul „fran-
cesu”, nici cel „germanu”, nici
cel „italianu”. Și toti își iu-
bescă patria, toti se simtă acasă,
pentru că toti se bucură deopo-
trivă de aceleași drepturi politice,
de aceași libertate, de același
drept de limbă pe tote terenele
vieții publice în stat.

D-lui Bartha Miklos însă, si când
recunoșce adevărurile de mai sus,
totu nu-i vine la socotelă felul
de unitate națională al Elveției,
ci sburându peste Oceanu dice,
că Germanul, Spaniolul, Irlan-
desul, Francesul și Italianul se
sintă bine în sinul statului „en-
glesu” și nu le vine în gândă a
sprijini altfel de niusințe parti-
culare, care ar pute periclită uni-
tatea de stat și națională.

Cum vedem, d-lui Bartha face
alusiune la limba statelor nord-
americane, care e cea engleză, dér
uită, că Germanii, Spaniolii, Irlan-
desii, Francesii și Italianii își au
libertatea și independența loră pro-
vincială în totă puterea cuvântu-
lui, își potă desvolta naționalita-
tea cum le place și le vine la so-
cotelă, și de aceea se și simtă bine.

Ore totă așa de liberă ne pu-
tem noi desvolta aci naționalita-
tea noastră, ca să ne putem simți
în tote privințele una și nedespăr-
țiti cu totii?

Altul e caracterul engleză ce-
l au Statele unite, și altul e timbrul
ce voescă se-lu imprime statului
maghiarizator de aci. Se vede
că d-lui Bartha ar vrea să salveze
causa nedreptă a maghiarizării pe
căi peșișe. Dér după-ce recunoșce
că este cu neputință stirpirea lim-
bilor, ilu întrebăm: cum rămâne
cu libertatea, cu drepturile politice

și cetățenesci, cu egala îndreptă-
țire a popórelor, cari vorbescă
aceste limbi?

La acesta se răspundă redac-
torul foiei Kossuthiste, ca să ne
lămurim, ér nu se se mulțămescă
a vorbi generalități, nici albă, nici
negru, pentru că tocmai d-sa este
unul din aceia, cari până acum
au aprobat tote măsurile de maghi-
arizare, ce s'au luat de regim și,
care se laudă a fi inițiat și miș-
carea kulturegyletistă, care necum
se contribue la aceea ca să ne sim-
țimă mai bine în acest stat, numai
amăriciune a stérnită în Ardelu.

D-lui președinte alu comitetului
parochial român gr. or. din ce-
tatea Brașovului părintele B. Ba-
ulescu ne trimite în numele comi-
tetului un apel cu rugarea ca
să-lu aducem la cunoștința pu-
blicului nostru cetitor. Satis-
facem cu plăcere acestei cereri
lăsându să urmeze apelul din
vorbă:

APELUL.

Pe la finitul seculului trecut,
pe timpul stăpânirii liberalului și
iubitorului de dreptate Iosif II-lea,
mai mulți creștin ortodocși ro-
mâni și greci, cetățeni și locui-
tori în cetatea internă a Brașo-
vului, după multe lupte, ridicară
în numita cetate o biserică orto-
docsă pentru toti creștinii ortodocși,
fără deosebire de naționalitate, în
special pentru Români și Greci,
sub numele: „Biserica Sfintei Treimi”.

Zidirea bisericii se termină în
anul 1788. Serviciul divin se
celebra alternativ, în limba română
și greacă, până atunci, până când se
primiră în sinul acestei biserici
și companiile greci.

În cetatea Brașovului se afla
pe atunci, afară de cetățenii or-

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

Curierul Exponției din Parisu.

[Corespondența noastră particulară.]

Parisu, 24 Maiu 1889.

VII.

Lăsarăm pe lectoru sub impresiunea
triumfului câștigat de lăutarii noștri
români. Vădurăm cum arcușul lui
Sava Pădureanu ne răsună de victoriile
câștigate până acuma de muzicanții un-
gari. Meritul loră însă nu se mărgi-
nesce numai întru atât. Prezența loră
la Parisu a servit ca motivă gazetari-
lor de p'aci d'a-și îmbogăți și limba
încă c'unu cuvânt. Până aci nu se
scia decât de Tzigans, acum s'a intro-
dusă și cuvântul Laoutars. „Țigani”
suntă diblarii cei unguresci, ér cuvântul
celalalt, ca mai de salon, e rezervat
lăutarilor români. Deosebirea acesta
e riguroasă în presa d'aci. Până aci
e am dată decâtă d'o singură excepțiune
ce V'o reproduc din La Bataille dela
16 Maiu. Teribilul diaru antibulangist,
cu tote că estinde semnificația cuvântului
Laoutars și asupra artiștilor ungară,
totuși, cum vedeți, nu e de loc gingaș
cu ei.

Aprecierea diarului francesu V'o ci-
eză textuală, precum urmază:

„Mais plus loin, voici qu'un concert
éclate. Ce sont les Laoutars du restau-
rant hongrois. Avec leur petit chapeau
au côté duquel flotte une plume, et leur
cravate noire brodée d'or, ils emballent
sur leurs violons, leur cymbalon et leurs
hautbois des czardas éveleées; leur
chef, un jeune homme roux, aux mous-
taches effilées, debout le violon à l'é-
paule, bat la mesure par des contorsions
bizarres de tout son corps: et tout autour
de l'estrade où l'orchestre fait rage, un tas
d'auditeurs et d'auditrices boit cette
musique avec extase. Je remarque ce-
pendant un musicien de la ligne qui
hoche la tête avec désapprobation: Ca
manque d'un tambour!” affirme-t-il.”

Cu totulă altmintrelea s'a exprimat
„Le Figaro” dela 10 Maiu despre mu-
sicanții români, afirmându categoric și
clară superioritatea Laoutars-iloră asupra
Tzigans-iloră. Articolul diarului fran-
cesu din cestiune ar fi prea lung de
reprodus, de aceea rog pe cei intere-
sați în causă a se referi la data foii,
indicată mai sus. Stândă astfel lucruri,
nu e mirare că lăutarii noștri suntă
onorați cu invitațiile ce le cunoșceți
deja, — și, — ce e totă atâtă de ono-
rifică, — că s'era suntă admirați d'o
lume distinsă, recrutată din cele mai
bune cercuri politice și artistice fran-
cese.

Astfelă eri zărirămă printre consu-

matorii din locanda română, unde cântă
fiecare di trupa lui Pădureanu, pe d-nii
Duruy, fostul ministru, Cat. Mendès,
ilustru literat francesu, Raoul Canivet
actualul director al diarului Le Paris,
cu Maxime Paz, cronicarul său, Richard,
spiritualul redactor dela „Le Figaro”
mai mulți artiști-pictori francesi între
cari era și Munkácsy (Lieb) alu d-vóstră.
Mai erau și doi compozitori musicanti
cu două actrițe dela teatrele cele mari
din Parisu, dér numele loră imi scăpă
pentru momentă.

**

Locanda română e întreținută de
cunoscutul birțăș român din Bucu-
resci, Iordache Ionescu. Densul, cum
imi spunea într'unu moment de spiri-
tuală alusiune la Unirea Principatelor,
a ținut să aibă unu tovarăș — din
Moldova, ca astfel locanda sa să redea
imaginea Țării întregi.

Bucătaria e francesă și română; cine
vrea deci, pôte să mănânce cotele cu
mămăligă, și înaintea loră se începă
c'unu borșu. Serviciul e făcut de câți-va
ganymeđi, între cari maiortatea suntă
francesi; hebele române, patru la nu-
măr, servescă indirect desertul, ofe-
rindu-l, în schimbul unor mărci con-
venționale, confrăților loră masculini. To-

tul merge ca pe strună, grația îngriji-
rilor ce se dau acestui restaurant
românesc. Prețurile mâncărilor suntă
afășate, fiă-care pôte să se orienteze dina-
inte după grosimea pungii sale; servi-
ciul e esact și curățenia esemplară;
bucătaria pare a fi o farmacia, atâtă e
de bine arangiată și de ștersă.

Ei dér onorabili noștri companioni
dela locanda românescă, mi se pare că
prea au pus mare zel și fidelitate în
vederea imaginii Țării întregi. Nu sciu
de ce raționament se vor fi condusă
densii, ce constată însă e, că ele-
mentul semitic e și el reprezentat,
nu tocmai în proporțiile numerice din
Țără de 1 la 10 — atăta mai trebuia
— dér în fine, e reprezentat. Specime-
nul exhibit și intronizat la cassă,
între două fete în costume naționale
magnifice și care-i dau mână de ajutor
la marcarea consumațiilor, e unu esem-
plar rămas în stare de proect. Im-
pedecată în jumătatea evoluțiunii sale
fisice, acestă funcționară alu locandei
române, nu cred că i-ar fi simpatie
nici ilustrului Renan, care dealmintrelea
se scie că profesază unu cultă ilimi-
tată, și după noi nemeritată, pentru rassa
perciunaților. E adevărată că jupăna-
șul din cestiune (cetățenă austriacă)

todoeși indigeni și așa numita compania privilegiată grecescă, ai cărei membri nu erau cetățeni ai statului austro-ungar, ci sudiiți otomani de legea ortodoxă, cari încă din secolul alți XVI-lea căștigăra unele privilegii pentru purtarea negoțului levantin și aveau în cetatea internă a Brașovului, într'o clădire privată, o mică casă de rugăciune.

Din ordinul mai înaltă această casă de rugăciune a companiștilor fu casată, erau membrii ei fură încorporați la nou-înființata biserică a cetățenilor. Intrându companiștii în biserică cetățenilor, la a cărei înființare ei nu dăduseră nici un bănuț, nu se mulțămira a fi egal-îndreptățiți cu cetățenii, de cari și pentru cari se înființase biserică, ci pretinse exclusivul drept de dispozițiune asupra bisericii și asupra afacerilor bisericesci, motivându această nedreptă și absurdă pretensiune cu aceea, că numai ei sunt privilegiați și că numai ei au fost până atunci în drept de a avea biserică sau casă de rugăciune în cetatea internă a Brașovului. Totdeodată pretindeau companiștii cu stăruință eschiderea limbei române din biserică. Deoarece fundatorii bisericii, în parte mare Români, voiau cu orice preț a păstra limba română în biserică, se încinse între cele două partide, cari din cetățeni și companiști se transformară acum în partida română și greacă, un proces, care a durată, cu puține întreruperi, un secol întreg, adică dela 1788 până la 1888. Anchete preste anchete urmara.

Deoarece înainte de anul 1848 biserică ortodoxă română din Transilvania nu era egal-îndreptătită cu celelalte biserici, ci numai suferită; de aceea toate anchetele se făceau de autoritățile statului; ele aduceau și hotăriri în această afacere curată bisericescă. Aceste hotăriri se perondară aproape un secol, dându dreptă când Românilor, când Grecilor.

La anul 1868 biserică ortodoxă română din Transilvania fu recunoscută prin lege de egal-îndreptătită și autonomă. Români din cetatea Brașovului nu întârziară de a cere dela organele bisericii autonome, să rezolve chestia lor bisericescă. Acesta se și întâmplă printr'o hotărire a Consistoriului archiepiscopesc din Sibiu. Pe baza canoanelor și actelor fundamentale biserică Sf. Treimi a fost declarat de românescă-gre-

cască, cu limba de serviciu românescă și grecescă. Biserica și averea ei a fost încredințată creștinilor români și greci, ca să o administreze pe baza principiului de paritate.

Acum începură protestele și recursurile Grecilor la ministeriul unguresc de culte, după cari urmară anchete peste anchete și ordinațiuni peste ordinațiuni, până ce în fine la anul 1880 printr'unu rescript regesc se regulă chestiunea bisericii în mod provisoriu astfel, că limba românescă fu admisă în biserică Sf. Treimi cu egal-îndreptătită cu cea grecescă, era administrațiunea averii bisericesci se încredințau unei comisii compuse din Români și Greci.

Resolvirea definitivă fu rezervată unei hotăriri ulterioare judecătorești. Spre acest scop fu adus în anul 1881 un articol de lege, prin care resolvirea acestei chestiuni curată bisericesci se arsează tribunalelor. În anul 1882 s'a esoperat dela Maiestatea Sa Impăratul și Regele unu rescript, prin care se dispune, ca afacerea noastră bisericescă să fie judecată de tribunalul din Budapesta. În fine ministerul unguresc de culte și instrucțiune publică, prin ordinațiunea sa din același an, dispune, ca Români ortodocși dela biserică Sf. Treimi din cetatea Brașovului, cari nu cereau schimbarea situațiunii create prin Înaltul rescript regesc, în termen de 6 luni să începă procesul pe cale judecătorească pentru proprietate la numita biserică și la averea ei, fiindcă la din contră atât biserică, cât și averea ei va fi predată exclusiv în posesiunea Grecilor.

Prin această ordinațiune ministerială Români au fost puși în dilemă, ca să începă procesul în contra Grecilor, sau să rezigneze la dreptul lor la acea biserică.

Români ortodocși din cetatea Brașovului, pe deoparte nevoind, ca biserică și averea ei se între în exclusivă posesiune a Grecilor, era pe de altă parte basați pe dreptatea cauzei, se resolveră a începe procesul în contra Grecilor.

Der decepțiunea lor fu amară! Deși în decursul procesului prin acte autentice era constatată ne-îndoelnic că biserică din chestiune fu înființată

de Români și de Greci pentru Români și Greci ortodocși, totuși Români în toate trei instanțele fură respinși cu cererea lor de a fi admiși ca membri ai bisericii Sf. Treimi, era biserică a fost declarat prin sentințele judecătorești în mod definitiv de „biserica națională-grecescă, va se dăca de proprietate exclusivă a acelor câteva familii grecesci, ce se aflau în Brașov. Prin aceste sentințe a fost declarat de avere „națională-grecescă“ și donațiunea fericitului principe român Grigorie Basarabă de Brancoveanu în preț de preste trei sute de mii florini, lăsată în administrațiunea acestei biserici spre scopuri culturale și umanitare pentru toți creștinii din Brașov, fără deosebire de naționalitate.

Prin această resolvire atât de neașteptată a cauzei noastre bisericesci, comuna română bisericescă a primit o lovitură grea, lovitură de moarte. Acea comună română bisericescă, odată înfloritore, care o parte însemnată din averea sa a jertfit pentru înființarea gimnaziului și acelorlalte școle românesci din Brașov, era cealaltă parte de avere a fost înghițită de cheltuelile celor mari ale unui proces atât de lung și costisitor; acea comună română nu are biserică, nu are avere și este în primejdiă de a apune cu totul.

Ea de sine nu se mai poate ridica la pozițiunea, ce-i compete. Membrii ei, în parte mare comercianți, prin războiul vama și în consecvență prin ruinarea negoțului din Brașov, odată înfloritor, sunt reduși în averea lor. Cu toate acestea, pentru a-și înființa o biserică demnă pentru un oraș ca Brașovul, Români din cetatea Brașovului n'au fost nepăsători, ci ei au colectat între sine o sumă orecare destulă de considerabilă pentru împrejurările lor de astăzi, însă cu multă pre mică, pentru a coreșpunde scopului. În această tristă, chiar desperată situațiune, apelăm la bunul simț și la generositatea conaționalilor și coreligionarilor noștri din toate părțile pentru ajutoare avându voia Ven. Consistoriu arhidieceșana sub Nr. 3444.

Avem mare lipsă de ajutor și încă de însemnată ajutor.

Să nu se trecă cu vederea, că biserică română din Transilvania și Ungaria are cu totul altă însemnată, decât în alte

părți, deoarece la noi biserică este singurul teren legal pentru dezvoltare în viața națională românescă; era în special comuna română bisericescă din cetatea Brașovului, după aședămintele bisericii noastre constituționale, este chemată a administra gimnaziul, școlile reale și comerciale. Comună bisericescă fără biserică nu poate exista.

Desființarea comunei bisericesci ar fi o adevărată calamitate pentru cultura poporului nostru din Brașov.

Pentru culegerea de ajutoare sunt rugați toți amicii înaintării culturii românesci, cărora spre acest scop li-se trimet listele de colectare.

Ne rugăm ca banii colectați să se adreseze președintelui Comitetului parochial, Părintelui B. Baiulescu în Brașov.

Comitetul parochial român ortodocș din cetatea Brașovului:

Brașov, 15 (27) Mai 1889.

Bartolomeiu Baiulescu, m. p. președinte. Nicolae T. Ciureu, m. p. I. G. Ioan, m. p. Dimitrie Stănescu, m. p. Diamandi I. Manole, m. p. Constantin I. Popas, m. p. George B. Pop, m. p. Petru Nemeș, m. p. Nicolae Strevoiu, m. p. Petra Petrescu, m. p. Simeon Damian, m. p. Ioan Popea, m. p. Petrache M. Zănescu, m. p. Nic. Pilția, m. p. notar.

Apelul de sus vorbesce atât de elocuent, încât nu mai are nevoie de comentariu.

Cu toate acestea nu putem să nu mai adaugem și din parte unele observări, spre a arăta marea însemnată a pasului întreprins de comitetul parochial de aici din punct de vedere al culturii naționale.

Înainte de toate trebuie să avem în vedere împrejurarea că comunitatea bisericescă română din interiorul orașului Brașov nu mai era aș nevoită de a apela la generosul concurs al publicului mare român, decât nu ar fi trăit deci de ani în firma convingere, că are un drept viu și bine întemeiat asupra bisericii Sf. Treimi din cetate și decât în urma acesta nu s'ar fi incurcat într'un proces foarte îndelungat și foarte costisitor.

Trecură der în certă vremurile mai bune și judecata cădu în nisce timpuri critice din toate punctele de vedere.

Astfel Români din centrul orașului Brașov, cari odinioară

n'are perciuni, der acesta poate din cauză că lipsește și restul ornamentului capilar. Și acum iubiți lectori, ca să vă completați tabloul, închipuiți-vă un cap jumultă ce apare și dispore între două frumoșe reprezentante ale sexului feminin. Vă mărturisesc că acesta anomaliă e unu atentat la bunul gust, la eleganța și la nota pur românescă a locandei române. Dacă reul nu se poate îndrepta, decât nu se va pute găsi unu Român și se ține cu orice preț la unu Jidan, ca la unu talisman, atunci să se alegă unu individ care, fără să fiă unu Avisalon și unu Samson, să aibă cel puțin unu profil de om și să se vorbe românesce ceva mai cum se cade. În casu contrar eu nu vedu remediarea reului actual decât într'o părechă de cothură antice, o gramatică românescă modernă și o perucă, fiă și vechiă.

Lucrările în secțiunea industrială înaintă din răpuleri. Mai toate vitrinele sunt aranjate. Visitatorii pot deja să admire elegantele noastre costume naționale, și în special, pe cele femeesci. Societatea Furnica din Bucuresci e pe cale d'asigura unu renume universal.

Produsele pirotehniei și arsenalului militar sunt așteptate din și în și. Aranjarea și expunerea lor odată terminate, nu ne îndoim că ele voru deștepta unu viu interes în toate sferile militare. Dintre vitrinele gata până aș voi menționa pe aceea a blănărilor, instrumentelor de musică, lengerii, furnării etc. etc.

Cum am dăsu, se lucră pe întrecute, și lădile ce de dimineț le găsim încă ferecate și închise, în câteva ore s'au golit și dispar, ca să facă locu unui altu transport. Aspectul general, în secțiunea română, se schimbă din oră în oră, în puțin timp însă ilu vomu pute vedea stabil și definitiv. Atunci vomu pute începe cu descrierea generală. Der și până atunci, credem, că elogiile noastre sincere sunt justificate prin activitatea ce se desfășură deja. Atât principele G. Bibescu, cât și d-nii Al. Ciurcu și Grant sunt nemișcați dela posturile lor de dimineț și până sera. Mai cu semă d. G. Bibescu, prin enorma activitate ce-o desvoltă, pare că ar voi să-și mai consacre încă odată titlul său de principe și sub forma de cel d'inteiu la trebă.

Terminându pentru aș, n'am voi să ne separăm de lectorul nostru, fără

a-și atrage atențiunea încă asupra a două lucruri remarcabile. Primul e o enormă piramidă de sare, ce se construiesc actualmente din gigantice blocuri tăiate în ocnele din România. Alu doilea obiect e remarcabilă esecutare în ceară a unei sentinele, care ne representă pe eroul dorobanțu în uniformă sa de campaniă, cu pușca la umăr. Espresiunea lui inteligentă, fisionomia lui nervoasă, atitudinea lui marțială ni-lu arată cum e Românul la războiu. Sentinela e aședată imediat la intrare în secțiune, er piramida se observă într'unu colțu opus.

De 2—3 zile încoco s'a început, lângă locanda română, construirea unui mic palat siamesu. Astfel aș restaurantul românesc se găsește în direcțiunea stradei din Cairo, între Maroc, Siam și China. Vecinătățile acestea exotice, ce ne permit ca în câte-va minute să ne familiarisăm cu produsele și reprezentanții atator zone de pe vastul nostru glob, ne fac, fără de voi, să ne gândim că am fi și victima inoconșci a unui voajagic magic și vertiginos. Abia reușim să ne punem în ordine impresiunile varii și multiple ce ni-se presentă spiritului nostru, și ecă că altele mai

varii și mai număröse ne năpădesc la o distanță de 2—3 pași, de unde începem să zărim palatele și construcțiile statelor: St. Domingo, Paraguay, Guatemala, Haiti și ale Indiilor. Aspectul acestor complexe încadrate, ca să dăca așa, de undele line și melodiöse ale musicii române, e indescrisibil.

Afluența visitorilor devine totu mai mare. Dumineca trecută a fost d'unu pătrăr de milion; er peste șeptemână cifra intrărilor zilnic de mai bine de 75,000. Între aceștia se găseșcă și mulți pick-pocketi, adică pungași de buzunar, der poliția Expoziției îi vénéză grănicu. Seria lor a început o unu jidan din Ungaria, Lichtig cu numele, și care zace la umbră pe 5 ani. Mi se spune că diarul La Justice luându actă de numărul cel mare al pick-pocketilor, de origine mai toți jidovi din Ungaria, ar fi dăsu că tocmai acum înțelege de ce d. Tisza ar fi declarat că nu poate răspunde de siguranța personală a compatrioților lui, cari voru visita Expoziția din Paris.

Ca ultimă seire potu comunica că Expoziția română de pictură e terminată.

sciuă se jertescă atât de mult pe altarul progresului și al culturii naționale românești, se vedu ași constrinși a cere concursul fraților și al coreligionarilor lor din toate părțile, ca să îndeplinescă o operă demnă de trecutului lor, operă religioasă și totodată și națională, care are menirea a întări elementul român din Brașov, redicându totodată veșta Românilor în genere.

Recomandăm cu tota căldura apelul de mai sus publicului român, în firmă speranță, că toți cei cu dare de mână vor contribui spre a se face cu putință clădirea unei biserici române în piața Brașovului. Suntem siguri, că acest apel va afla răspuns și în inimile fraților noștri din România, cari n'au pregetat a contribui cu sume însemnate și atunci când a fost vorba de biserici străine. Trăiesc dincolo de munți mulți fii ai Brașovului, cari ocupă poziții frumoase și onorifice și sunt cu dare de mână. Se-și aducă aminte de orașul lor natal, care le-a dat prima creștere și se ia inițiativa spre a promova nobilitatea scopu exprimat în apelul de mai sus.

Redacțiunea „Gazetei Transilvaniei“ își deschide și ea colonele, pentru cei cari ar voi să se adreseze de-a dreptul către ea. Contribuirile se vor înmăna imediat d-lui parochiu Bart. Băulescu.

DIN AFARĂ

Convenția militară între Germania și Italia.

„Figaro“ din Paris a primit din Berlin următoarea veste cu data de 25 Mai n.: „E sigur, că er a fost subsemnată o convenție ori cel puțin preliminarie unei convenții militare între Germania și Italia. Generalii Rolandi și Sivonia, cari nu făcuseră parte din suita regelui italian, se află de la 10 Mai în Berlin și au avut în fiecare zi conferințe cu membri de-ai statului major general. Rolandi și Sivonia sunt acei generali, cari în anul trecut au conferit cu acei generali germani, cari erau însărcinați să se informeze asupra nevoii să se supună și au subscris convențiunea specială ulterioară, care a stabilit definitiv planul mobilizării. Această convenție este pe lângă această îndreptată asupra abținerii Austro-Ungariei. Se pare chiar, că acest punct a grăbit încheierea convenției, căci atitudinea unei părți a poporului italian în cestiunea Trientului face foarte problematică participarea Austriei la un viitor război. Aci se dice chiar, că o înțelegere între Austro-Ungaria și Rusia nu ar fi neprobabilă și că, dacă cestiunea balcanică ar fi odată regulată, Austria ar pute rezista curentului german, care amenință fracțiunea germană a Austriei și curentului italian, care amenință Trientul. Tote aceste cestiuni amărunchite au fost regulate în Roma și amândoi suveranii au numai să ratifice încă învoiala făcută.“ „N. fr. Presse“ dice, că partea din informațiunea foiei parisane privitoare la Austro-Ungaria e curată povestire de romane.

Banchetul în onoarea lui Crispi.

La banchetul parlamentar ce s'a dat în Berlin în onoarea lui Crispi s'au ridicat mai multe toast.

Președintele Levetzov dice: „Impăratul salută aci pe credinciosul aliat pentru susținerea păcii lumii, pe puternicul domnitor al Italiei vecine, cu care raporturile noastre s'au desfășurat totu mai intim și la care vrem să ținem în zile bune și rele.“

Deput. Benda sârbătorii, vorbindu italianesce, pe Crispi, ca pe bărbatul de stat, care pentru viața liberală a Italiei

și pentru alianța germană-italiană, ce stă în strinsă legătură la alianța germană-austriacă, are cele mai mari merite.

Ministrul-președinte Crispi dise între altele: „Amândouă dinastiile și amândouă popoarele sunt unite mai mult decât prin alianța politică, prin interesele, prin amicitia cordială, prin țelurile comune, prin totu ce unesc în mod natural popoarele și pentru care nu mai e nevoie de pregătiri artificiale. Am lucrat totu viața mea pentru triumful libertății și lucrez încă și acum pentru acesta. Visul meu a fost totdeauna — și speru că el se va realiza odată — independența și înfrățirea popoarelor. Inimici mei m'au clevețit, au falsificat intențiunile mele, afirmându, că eu vreau război; eu voesc pacea. Sunt războie necesare, sfinte; le-am purtat, d-vostre și noi, pentru victoria independenței naționale, der ori-ce alt război e o crimă, și cel care o comite, comite *crimen laesae humanitatis*. Lucrarea noastră, problema tuturor bărbatilor noștri de stat să fi prosperarea și bunăstarea popoarelor, pentru ca să se vindece miseria omenirii și popoarele să formeze state fericite și tari. Asta și nimic alta e problema noastră.“

Miquel dise între altele: „Alianța păcii între cele trei state mari este opera bărbatilor de stat pătundători și e garantată prin înțelepciunea, puterea și tăria înălțărilor principi, cari guvernază întinsele țări, de la Marea mediterană până la Marea oștică de la Carpați până la Marea nordică. Poporul german vede în alianța triplă o unire durabilă în scopul numai al apărării păcii, al înlăturării crudimilor unui război european, al asigurării bunurilor culturii și pacificului progres al națiunilor. Această alianță nu amenință pe nimenea, e o garanție a independenței esterne și interne, și a liberei dezvoltări a statelor și popoarelor. Cu statul imperator austro-ungar ne legăm amintiri vechi, o istorie comună, pățanii egale de sute de ani, înrudirea de sânge a unei părți din popoarele sale. De Italia, care a fost izvorul și centrul culturii lumii, ne legăm rațele sorelor științelor și artei, ce încăldesc peste Alpi, al liberei cugetări și nisuiței ce a pătuns în Germania, recunoștința și iubirea pentru promovarea spiritului german în cugetare și simțire și în creațiunea artistică. Ne legăm cu poporul italian amintirea aceluși suferințe și rele de sfășiere și slăbiciune națională, de aceleași lupte pentru unitate, libertate, independență și onoare, de aceleași succese glorioase. Alianța va fi un stăvilă neclintit pentru pacea Europei și pentru progresul cultural neimpiedecat al omenirii. Spre acest scop sunt aliate și unite cele trei popoare și state.“

Intorcerea metropolitului exilat Mihailu.

Metropolitul Mihailu al Serbiei a sosit în București, fiind pe drum către Belgrad. La gara din București a fost primit de secretarii legațiunii rusești și de d-lu Liotici, radical, amic al intim al d-lui Pasici, șeful partidului radical sârbesc. Metropolitul a descins la legațiunea Serbiei și a dejunat la legațiunea rusă fiind invitat de d-lu Hitrovo, ministrul Rusiei la București.

Sgomotul despre călătoria regelui Umberto la Strassburg.

O telegramă din Strassburg anunțase, că Regele Italiei va sosi cu împăratul Wilhelm acolo, spre a inspecta fortificațiunile. Acesta seire a produs în cercurile parlamentare și politice din Paris mare mișcare. Foile franceze au și atacat foarte violentu planul acestei călătorii. „Tems“ dice, că e cu neputință a crede, că regele Italiei liberate și unite, fie-că ar fi fost această unire prin alții îndeplinită și nu prin Franca, s'ar pute declara învoit să vatemă fără scop în Strassburg sentimente, care

pentru toți aru trebui să fiă vrednice de venerat și sfinte pentru fiul lui Victor Emanuel. „France“, dice, că regele Umberto e nerecunosător față cu cei 100,000 Francezi trimiși la morțe pentru liberarea și unitatea Italiei. „Patrie“ își exprimă încrederea în puterea țarului, care susține pacea în Europa. Diarele germane și italiene s'au grăbit a declara sgomotul despre călătoria regelui Umberto la Strassburg ca o manevră de bursă.

SCRILE DILEI.

D-lu Dr. George Maior, profesor de agricultură la școala dela Ferestrău de lângă București, având permisiunea guvernului de aci, a întreprins împreună cu 17 elevi dela numita școală o excursiune spre a visita școala de agricultură din Feldiara, herghelile din Sâmbăta de Jos și întocmirile economice dela Șercaia și Făgăraș. D-lu Maior a fost luni seara în Brașov, de unde a doua zi a plecat împreună cu elevii.

Starea sâmenăturilor în Transilvania, după rapoartele înaintate ministerului de agricultură, în a treia săptămână a lunii lui Maiu prezintă următoarea situațiune economică: Grâul se desvâltă foarte încet. Săcara promite o recoltă mijlocia, totu asemenea și orzul. Ovăsul promite o recoltă foarte bună. Sâmenăturile cucuruzului (porumbului) abia s'au terminat. Seceta împiedcă foarte mult dezvoltarea. Viia crește frumos. Pomele suferu mult din cauza omidelor, cu toate acestea în cele mai multe părți sunt prospecte de venit bun.

Minele de aur în Ardeal. În cercurile bursei din Pesta se istorisește, că mai multe bănci din Berlin au trimis acum trei luni un bărbat special în Ardeal cu însărcinarea să cerceteze capacitatea productivă a minelor de aur. Resultatele la minele dela Abrud și Roșia au fost atât de favorabile, încât în curându se vor cumpăra mai multe mine de băncile din Berlin.

Scoalele centrale rom. gr. or. din locu. În ședința delegațiunilor, de alaltăeri s'a hotărât, ca pentru catedrele vacante de profesori la scoalele medii să se înscrie concurs cu lăfă inițială de 800 fl., er nu 700 fl. ca până acum.

Regele României a primit din partea Regenței Serbiei o scrisore de felicitare, drept răspuns la notificarea ce i-s'a făcut de către suveranii români, că Principele Ferdinand, nepot al M. S. Regelui, a fost desemnat, conform art. 83 alu constituțiunii, ca moștenitor presumpțiv al coronei, și a primit titlul de Alteță Regală, Principe al României.

Istoria orașului Tomi. În fața unui public, care se îndesa în marea sală a Atheneului din București, d. Gr. Tocilescu a vorbit despre „Istoria orașului Tomi“ (Constanța). Publicul a ascultat cu neobosită atențiune eruditele desvoltări, ce d-lu Tocilescu a dat subiectului său. Conferința va fi publicată, spune „Românul“.

Junimea studiosă dela gimnaziul gr. cat. român din Năsăud invită la Malul ce se va ține la 1 Iunie st. n. în „Castrul“ din Năsăud, eventual în otelul „Rahova“. Inceputul la 10 ore a. m. Năsăud la 25 Mai 1899. Comitetul.

Furtu. Pécuarului de oi Iónu Popa jun. din Cornățel i-s'a furat în cărciuma lui Frid. Wagner de lângă gara Brașovului suma de 190 fl. Hoțul e Bernat Matyas, care în ziua, când a săvârșit furtul, a fost în cea cărciumă cu Iónu Popa. Matyas și-a cumpărat la țergu din Uzun caru și cai, der poli-

ția, bănuind că n'avea cu ce să cum-pere, decât cu banii lui Popa, îl puse la răcoare.

TELEGRAMELE „GAZ. TRANS.“

(Serviciul bioului de coresp. din Pest)

Bruxella, 29 Maiu. „Etoile Belge“ publică scrisora ministrului președinte Beernart către ministrul de interne Devolder din care reiese, că ministru-președinte a căutat a seduce pe socialistii din Hennegau (Hannonia) ca să pornescă înarmați în contra Bruxellesi. Publicarea produse cea mai mare senzațiune. În ședința camerei ministrul-președinte și ministrul de justiție au fost atacati în modu vehement, fiind acusați, că sunt complici ai procederei seducătoare. Ministrul-președinte va răspunde astăzi.

Parisu, 29 Maiu Camera după o ședință furtunată a trecut la ordinea zilei asupra interpelării lui Laguerres privitoare la trăgănarile comisiunei tribunalului de stat

Belgradu, 29 Maiu. Ordinea s'a restabilită pe deplin.

Praga, 29 Maiu. Greva vizitiilor și conductorilor dela Tramvay s'a terminat.

Dortmund, 29 Maiu. Mișcarea greviștilor a mai scăduț.

Roma, 29 Maiu. Greva vizitiilor s'a terminat.

DIVERSE.

Haine de lemn. Miterlich a inventat un procedu prin care se obțin fibre de lemn, care se pot torce întocmai ca lăna. În scopul acesta scânduri subțiri fără noduri se taie în fâșii subțiri și se fierb într'o soluțiune de acid sulfuric. Prin ferbere materia lemnosă se discompune și lasă în urmă numai fibre de lemn.

Riu otrăvit. Din Nancy (Francia), se scrie, că riul Meurth a fost otrăvit pe o întindere de mai mult kilometri. Eă cum s'a întâmplat lucrul: în apropierea riului este o fabrică de apă gâzată și săpun a cărei diguri din spre riu rupându-se, materiile otrăvitoare ce erau acolo strinse s'au scurs în apă și acesta o luat o color albă pe întindere de câțiva kilometri. Pescii din apă au murit toți, încât toți pluteau desupra apei. La Tomblaine rōta unei mori nici n'a mai putut să se învertescă de marea cantitate de pesci morți, ce s'au grămadit acolo.

Cursul pieței Brașov

din 27 Maiu st. n. 1899.

Bancnote românești	Cump.	9.37	Vend.	9.42
Argint românești	-	9.35	-	9.40
Napoleon-d'or	-	9.40	-	9.42
Lire turcești	-	10.58	-	10.62
Imperiali	-	9.58	-	9.62
Galbin	-	5.50	-	5.58
Scris. fonc. „Albina“ 6%	-	102.—	-	—
„ „ „ 5%	-	98.50	-	99.—
Ruble rusești	-	125.	-	126.
Discontul	-	6 1/2—8% pe an.	-	—

Cursul la bursa de Viena

din 27 Maiu st. n. 1899.

Renta de aur 4%	-	-	-	102.40
Renta de hârtă 5%	-	-	-	97.37
Imprumutul căilor ferate ungare	-	-	-	142.
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (1-ma emisiune)	-	-	-	100.20
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (2-a emisiune)	-	-	-	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (3-a emisiune)	-	-	-	113.—
Bonuri rurale ungare	-	-	-	105.10
Bonuri cu clasa de sortare	-	-	-	105.10
Bonuri rurale Banat-Timiș	-	-	-	105.10
Bonuri cu cl. de sortare	-	-	-	105.10
Bonuri rurale transilvane	-	-	-	105.10
Bonuri croato-slavone	-	-	-	105.—
Renta de hârtă austriacă	-	-	-	85.85
Renta de argint austriacă	-	-	-	86.20
Renta de aur austriacă	-	-	-	109.40
Napoleon-d'or	-	-	-	9.41 1/2
Mărci 100 imp. germane	-	-	-	57.97 1/2
Londra 10 Livressterlinge	-	-	-	118.45

Editor și Redactor responsabil: Dr. Aurel Mureșianu.

